SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA

XXV. évfolyam/4. szám

Fiú adatik nekünk

Rosszkedvünk újabb tele jött el. Amikor ezeket a sorokat írom, még nem tudom, zárják-e idén a templomokat, az olvasók már okosabbak nálam...

Annyi bizonyos, hogy nehéz tél lesz, sokaknak emberpróbáló fizikai szenvedésekkel, másoknak a szolidaritás újabb próbatétele. Mi várható el tőlünk járvány idején?

Borisz Paszternak, amikor az 1950-es évek elején kiújult a sztálini terror, azt írta a naplójába (emlékezetből), hogy "nem az az igazán szörnyű, hogy újra rettegnünk kell a hajnali csöngetéstől. Nem az az igazán szörnyű, hogy bármikor elvihetnek bennünket mondvacsinált vádakkal. Az az igazán szörnyű, hogy mindez már olyan unalmas!"

Azt hiszem, a coviddal is így vagyunk lassan. Ami elmondható, elmondtuk, ami megvitatható megvitattuk, és még mindig itt van.

Karácsony után is itt lesz. Egyik nap olyan, mint a másik. Nem emel ki belőlük a Gyermek.

Hát hogyne emelne ki? Hogyne lenne egészen más minden, ha fiú adatik nekünk? Hogyne lenne egészen más minden, ha azzal találkozunk, hogy maga az Isten számít ránk? Maga az Atya, aki ránk bízza a Fiút, maga a

Fiú bízza ránk magát, amikor csecsemőként sír és várja a gondoskodásunkat! Hogyne lenne minden egészen más, ha Isten emberei lehetünk, ha valóban szolgálhatjuk Istent, amennyire valóban szolgálja egy csecsemőt az édesanyja?! Ha Isten velünk, ki ellenünk? Lássuk meg a végtelen méltóságot életünk díszletei mögött, higgyük az igazságot, hogy maga a mindenség Istene számít arra, hogy kitartóan viseljük mindennapjaink terhét, és Isten emberei legyünk 2021 Karácsonyán!

Gábor atya

Plébániai zarándoklat az Alföldre >>> 3. oldal

Tartalom

Fiú adatik nekünk 1

Zarándokút Petőfiszállás-Pálosszentkútra 3

Emlékek a plébánia közös zarándoklatáról 4

Lőrinci Zenés Esték 6

Istennek minden lehetséges (Mk 10,27) 8

Historia Domus 27. rész 10

Plébániánk hírei, információ 12

Zarándokút Petőfiszállás-Pálosszentkútra

Szervezőként először azon aggódtam, megtelik-e a busz egy Halottak Napja előtti szombati napon, később meg azon, hogy – jaj! – nem fér be már a sofőr sem. Sikerült egy nagyobb busszal kicsit megnövelni az utaslétszámot, így 53-an a fedélzeten, csodálatos őszi időben, várakozással teli szívvel indulhattunk el zarándokutunkra.

Elsődleges és legfőbb célja a magyar alapítású Pálosrendi kegyhely, Petőfiszállás-Pálosszentkút volt. A legenda szerint 1791-ben egy itt legeltető pásztornak olyan látomása volt, hogy az addig ismeretlen forrásnál megjelent Szűz Mária. Ezen a helyen az idők folyamán több csodás gyógyulás történt. A hely történelméről és történetéről Gábor atya sokat mesélt a buszon.

Bejártuk a terület egy részét, megnéztük a Skapulárés Szűzanya kápolnát, a lourdes-i barlangot, a Szent-Kereszt kápolnát, Szentkutat, a keresztutat s ki hova eljutott az őszi színeket csillogtató, napsütéses „béke szigete” területén, majd lelki táplálékot és feltöltődést kaptunk a papjaink által celebrált misén. Előtte Balla Barnabás pálos atya tanítását hallgattuk meg, mise alatt gyónási lehetőséget is biztosított.

Dél körül finom ebéddel vártak minket a félegyházi Csillag Vendéglőben. A következő program a tiszaalpári Árpád-kori falurekonstrukció volt, ahol őseink valamikori településének tömörített képét láthattuk, egy községbeli idegenvezető mutatta be, válaszolt kérdéseinkre. Érdekes volt a skanzenben belátni egy kicsit elődeink életébe, hétköznapjaiba. Felettünk egy domboldalon a Jótanács Anyja templom magasodott, ám ezt csak kívülről láthattuk.

Kecskemét volt a következő célpont, ott is a ma már Tudomány és Művészetek Háza néven működő egykori Zsinagóga. Az épületnek csak a külső falai viselik az eredeti építkezésnél használt mór és romantikus stílusjegyeket. A XX. században földrengés tette tönkre a zsinagóga kupoláját, majd a II. világháború folytán a zsidó lakosság egyre fokozódó zaklatása miatt az épület teljesen elvesztette eredeti funkcióját. 1966-ban a város megvette az épületet. Belseje már modernizált, díszítéseitől megfosztott kiállítási tér, itt tekinthettük meg Michelangelo itáliai reneszánsz szobrászművész 15 leghíresebb alkotásának hiteles gipszmásolatát, többek közt a Pietát, a Mózest, idegenvezetéssel. Csak elmondom, hogy ez a múzeum csak hétköznapokon van nyitva (nem is értem…), de a Bács-Kiskun megyei TIT - méltányos térítés ellenében – lehetővé tette nekünk a bejutást. Másolataikban is gyönyörűek a szobrok!

Már csak kis időnk volt arra, hogy körbe nézve megállapíthassuk: Kecskemét egy gyönyörű kis város. Cukrászdáját letesztelve édes szájjal, jóízű érzéssel ültünk fel a minket hazaszállító buszra.

Első köszönet az Úrnak minden kapott áldásért, lelki élményért, közösségi örömteli együttlétért, csodás időért! Hálásan köszönjük az élményt Gábor atyának, Gergő atyának,

Feri atyának, és az Alapítványnak, amely az út pénzügyi fedezetét biztosította.

Adjon a Jóisten még sok ilyen szép napot, nekem meg ilyen szép feladatot!

Rostás Stefi

* * * \

Lőrinci Zenés Esték

Néhány hete a Szív-hang szerkesztői megkerestek, hogy írjak néhány gondolatot a Lőrinci Zenés Esték koncertsorozatunkról: miért is kezdtem szervezni, és milyen tapasztalatokról tudok beszámolni? Bár a felkérés igen konkrét témát jelölt meg, mégis távolabbról kezdem, mert így talán nagyobb látószöget tudok felvázolni. A napokban elgondolkodtam, mit is jelent a közösségi szerepvállalás?

Még középiskolás „ifi-hittanosként" tapasztaltam meg először, milyen nagy ereje van a közös céloknak. Akkori plébánosunk mindig törte a fejét valami projekten. Egyszer a hittantábor szervezésében vettünk részt, hogy az 1-8. osztályos gyerekeknek egy hétig tartalmas, mély élményt nyújthassunk, másszor egy németországi körút szervezésével foglalatoskodtunk. Milyen építő a plébániaközösség, vagy éppen az ifjúság számára, ha egy ügyet a sajátjának vallhat, amiben tevőlegesen részt vehet?!

Közösségi szerepvállalásra – a világ által kínáltakon túl is – milyen sok jó lehetőségünk van! Tudjuk, hogy Krisztus közelsége minden pénteken vonzza az embereket, akik folytonos imádsággal viszik a közösséget az Úr elé. Tudjuk azt is, hogy minden szombaton derék és fáradhatatlan munkával sürögnek-forognak Robot-Robi (a tisztelt – és a gyóntatóban már lassan megszentült – robotporszívónk) segítői. Tudjuk, hogy alapítványunk is van, akiket támogatva sokan Krisztus és Mária segítő oltalmának közvetítésében játszanak szerepet (emellett az orgonánkra való gyűjtésben őrajtuk keresztül is részt vehetünk).

Emellett pedig (most jön a dobpergés és a „plébániánk hirdetései következnek" bejelentés) most már lassan kikristályosodik, hogy – amennyiben a vírushelyzet nem írja felül idén is a számításokat – van egy jótékonysági koncertsorozatunk is az orgona javára, melyet igyekszünk kb. havonta egyszer megrendezni. Bár egyszerűnek tűnik, mégis több indíttatás miatt született meg ez a sorozat: az orgonára igen sok pénz kell, hogy szakszerűen fel lehessen újítani, emellett fontos számomra, hogy az egyházi zene évezredes kincsei gazdagíthassanak minket, de nem véletlen ez a hosszú kitekintés sem. Szeretném, ha plébániánkon összefognánk e nemes ügyért.

Nem általam magam, tudom, hogy közösségünk sokszínű és élő. Ez persze azt is jelenti, hogy sokan, sokfélét csinálunk, sokszor nincs időnk másra, mint amit vállaltunk – de lehet-e mindig csak a sajátomat, az én igényeimet kielégítőt keresni? Vagy hadd fordítsam meg ezt a mondatot: tudok-e nyitott lenni arra, hogy kapjak akkor is, ha úgy gondolom, nekem nem arra van szükségem, amit adnak? Hagyom-e, hogy Krisztus formálja az „igényeimet", engedem-e, hogy megmutassa, milyen értékek vannak még azon túl, amiket ismerek? Ahogy a cáreftai asszony Illés szavára feladta azt, amire szüksége volt, hogy kaphasson, bár látszólag pont arra a veknire lett volna szüksége neki és fiának, úgy nekünk is érdemes belefogni ebbe a kalandba, hogy ne általunk megírt történetet olvashassunk, hanem a Szentlélek tollával ihletettet…

És hogy mibe vágtunk bele, hogyan is áll a Lőrinci Zenés Esték sorozatunk?

2019 nyarán, még a koncertsorozat szervezése előtt beadtunk egy ötmillió forintos pályázatot az orgona felújítására. Az előzetes árkalkuláció során kihívtam néhány orgonaépítő céget, valamint egy orgonaelektronikával foglalkozó vállalkozóval is egyeztettem. Az egyeztetések során – amellett, hogy legfőképpen a pályázandó pénz felhasználása került szóba – a kérdésemre, hogy mégis körülbelül mekkora összegbe kerülne a teljes orgona felújítása, 17.000.000 Ft körüli összeget kaptam, melyben a lenti játszóasztal felújítása és az elektronika nincs benne. Ez további 3-5.000.000 Ft körüli összeg lehetett akkortájt, viszont ezek a számok csak informálisak voltak.

Sajnos a pályázatot nem nyertük meg, ám javasolták, hogy idén újra adjuk be, így ez is megtörtént – az új kiírásra újból 5.000.000 Ft-ot pályáztunk. Eredmény még nem jött. Mindenesetre az látszik, hogy az orgona felújítására – ha valamilyen kisebb pályázaton kapnánk támogatást – csak több felvonásban kerülhetne sor. Ha valakinek látóterébe kerül esetleg ilyen célra is felhasználható pályázati összeg, keressen minket bizalommal!

Mindemellett a látványos faanyagár növekedés is nehézségeket jelent majd valószínűleg az orgona természetéből fakadóan, hiszen sok fára van szükség a rossz állapotú fa alkatrészek cseréje során.

Eddig öt jótékonysági koncertet tartottunk, melyeken a jelenlévők nagylelkűsége nyomán alkalmanként 100.000 Ft összeg gyűlt össze. A legutóbbi alkalmunkon – több okból kifolyólag – jóval kevesebben vettek részt, így a gyűjtés összege is elenyésző volt.

A koncertek után általában jó hangulat van, mindig többen jönnek oda hozzám, vagy az éppen fellépő művészekhez, hogy köszönetet mondjanak, tehát abszolút pozitív a visszajelzés.

Az orgona állapota időközben romlott, így a gyűjtésből fordítottunk a fúvók bőrözésének javítására.

Emellett tervezzük egy síp-örökbefogadási program indítását, ahol az elanyátlanodott sípokat egy-egy mecénás támogathatja további életpályáján. Részletek a következő évben várhatók…

Érdemes-e bekapcsolódni és eljönni az alkalmakra? Ha van egy kis időd, és szabad a vasárnap este, mindenképp – sokszínű, mindig más, de szép műveket hallhatunk, elcsendesedhetünk és az Úr előtt lehetünk.

Szigmond Attila

Istennek minden lehetséges (Mk 10,27)

Nemzeti Kegyhelyünkön, Mátraverebély-Szentkúton éves rendszerességgel egy *interdiszciplináris csoport* igyekszik segíteni a gyermektelen, de gyermekre vágyó házaspároknak. A lelkigyakorlat középpontjában Isten, mint minden élet forrása van. Második helyen a lelkigyakorlatozó házaspárok, kik eljönnek a kegyhelyre, hogy töltekezzenek, megerősödjenek hitükben, vagy akár végső kétségbeesésükben megoldást találjanak problémájukra. A lelkigyakorlat interdiszciplináris vezető csapata papokból, pszichológusokból, tanúságtevőkből és egészségügyi szakemberekből áll[1]. A felszentelt személyek cölibátusán keresztül megjelenik a spirituális életadás lehetősége, vagyis a párokat a problémáikkal együtt kézen fogva Istenhez vezetik, ahol nyugalmat talál lelkük. Továbbá a lelkigyakorlatozók elé tárják az Egyház életadásról való tanítását. A pszichológusok az egész lelkigyakorlat során rendelkezésre állnak konzultációra, illetve további szakmai kísérésre. Segítenek a résztvevő pároknak az életükben hordozott problémákat, elakadásokat feltérképezni és elindulni a megoldás útján. A tanúságtevők saját életük példáján keresztül segítik a párokat a kereszt hordozásában. Egykor ők is a jelenlévőkhöz hasonló helyzetben voltak, így már van tapasztalatuk arról, hogy mi lehet a párok segítségére a megoldás megtalálásában. Ezt igyekeznek is a lelkigyakorlatozók elé tárni. Az egészségügyi szakemberek az Egyház által támogatott eljárások bemutatásával összekötik a spirituális dimenziót és az orvostudományt, amint kéz a kézben járva segítik a gyermektelen párokat az életadásban[2].

Kiss Mónika: Látogatás (Mária és Erzsébet)

1 Az interdiszciplináris csapatban endokrinológus, nőgyógyász, és Creighton illetve FEMM és Billings oktató szokott lenni.

2 Vö.: Csépányi, G., Takács, R., Eredics, G., Remény a gyermekre vágyó házaspároknak, in: Embertárs, 2020/2., 178-184.

A lelkigyakorlat három napja során a szervező csapat fokozatosan igyekszik a párokat a munkájukból kiszakadva megérkeztetni és elvezetni Istenhez. Ennek része egy keresztút végig imádkozása, amikor a párok az őket leginkább megérintő stáció alapján saját szöveget írnak az állomáshoz. Ezáltal a saját problémájukat alapul véve indulhatnak el Isten felé. A második napon előadások keretében ismerik meg az Egyház tanítását az asszisztált reprodukciós eljárásokról. Ez egy nagyon gazdag napja a lelkigyakorlatnak, ahol a párokat rengeteg hatás éri. Legtöbbjük már belesodródott a mesterséges megtermékenyítés néhány módozatába, ezért különösen érinti őket, mikor az előadó feltárja előttük az Egyház szilárd tanítását. Az egészségügyi szakemberek pedig az orvostudomány oldaláról közelítik a kérdést, és olyan különböző módszerekről tartanak ismertetést, melyek a házastársi aktust nem kívánják helyettesíteni, vagy elválasztani annak természetes közegétől. A nap további részében kiscsoportos beszélgetések során reflektálhatnak a párok az őket érintő dolgokra, továbbá lehetőség nyílik személyes elvonulásra, hogy a párok egymással feldolgozhassák a hallottakat, továbbá pszichológusokkal konzultáljanak az esetleges elakadások kezelésének lehetőségeiről. Délután egy előadásra kerül sor az örökbefogadásról, annak jogi lehetőségeiről, menetéről, melyet a témában érintett örökbefogadott személy és örökbefogadó szülők tartanak. Este pedig a kegyhely templomában szentségimádásra és személyes áldásra, valamint közbenjáró imára kerül sor, melyben a közbenjárók külön imádkoznak minden egyes párért, akik azt kérik a maguk számára. Az utolsó napon egy tanúságtétel hangzik el egy NaPro-Technológiával természetes úton gyermekáldásban részesült házaspártól, majd a résztvevők csoportos reflexiója az elmúlt napokban bennük végbemenő történésekről. A lelkigyakorlat hálaadó szentmisével zárul[3].

A következőkben a párok néhány motivációját és visszajelzését szeretném bemutatni a lelkigyakorlaton való részvételükkel kapcsolatban. *„Szeretnénk Istentől szabadságot kérni annak megélésére, hogy ne a babavárás legyen életünk középpontjában, mégis vágyakozzunk erre az ajándékra.”; „hitet, hitünk erősödését, lelki megnyugvást, Jézussal való kapcsolatunk elmélyítését, reményt, mélyebb önismeretet, felismeréseket és válaszokat szeretnénk…”; Harmadik alkalommal veszünk majd részt a lelkigyakorlaton, és megkapjuk amire a legnagyobb szükségünk van: sok-sok kegyelmet, és megerősítést, hogy Isten útja a legjobb út számunkra.[4]”* Az előzőekből jól látszik, hogy a *Gyermekre vágyók lelkigyakorlata* egy hiánypótló kezdeményezés, mely egyedülálló módon nyújt segítő kezet a gyermektelen pároknak. Ezzel megjeleníti számukra, hogy az Egyház célja nem az ember boldogtalansága az orvostudomány mesterséges módon életet adó technikájának tiltásával, hanem pont az ellenkezője, az ember boldogsága, hogy olyan úton segítse őket, melyen keresztül a bűnt mellőzve, életállapotukat elfogadva találnak vígaszt és segítséget Istennél problémáik megoldására.

Eredics Gergő atya

3 Vö. Uo. 185-193.

4 A 2020-as *Gyermekre vágyók lelkigyakorlatán* csoportbeszélgetések során elhangzott kijelentések, közlés a párok engedélyével.

Historia Domus 27. rész

„Mit hoz az új esztendő; békét, vagy nagyobb szenvedést? Csak a Mennyei atya tudja!" Ezzel a kérdéssel zártuk előző számunkat, amely 1940-ről szólt.

1941.

Bizony nem sok jót hozott. A háború egyre nagyobb területre terjedt ki. Január elején már látni lehetett a hozadékát. Azzal kezdődött, hogy megszabták az élelmiszerek mennyiségét.

„Három hónapra 25 kg liszt, 3 kg zsír és két kiló bab vagy borsó jut egy főre. A felesleget be kell szolgáltatni. Rendőrök kutatnak a háztartásokban. Akinél többet találnak, ott büntetést szabnak ki. A legkisebb büntetés 2 hónapi börtön. Január 17-én beszüntették az egész országban a személyforgalmat. Csak német katonai vonatok száguldanak lefelé; egyik a másik után."

Ez már a lakosságot is érintette.

Ezt írja plébánosunk:

„Egy szegény embernek odaadtam a cipőmet. Maradt még egy. Azt hittem, csináltathatok még egy párt, hogy legalább váltani lehessen. Nincs bőr, nincs talp. A miniszterek mindennap beszélnek. Kitartás! Mert nélkülöznünk kell, de a jövő kárpótol mindenért. De mikor következik be ez a reményteljes jövő? Reményteljes? Kétségbeejtő! Legalábbis a közeljövő. A tavalyi árvíz és vadvizek sok kárt okoztak. Az idén – 1941. február 3-án írom e sorokat -, még el sem kezdődött a tavaszi olvadás, máris sokkal nagyobb a kár, mint tavaly. Százszámra omlanak össze a házak, melléképületek. A Duna – Tisza jege áll, és duzzasztja a vizet. Próbálták repülőgépről bombázni, tölcsért vágtak bele, de a jég meg sem mozdult. Tavaly még volt lelkesedés és hév az árvízkárosultak iránt, az idén alig lesz. Erdély ínségeseinek gyűjtöttek, és a nép már unja a sok gyűjtést, de meg a nagy drágaság miatt sem hozhat új áldozatot. Szegény vízkárosultak, akik mindenüket elveszítették, idén alig kerülnek saját házuk fedele alá."

„Március 18. Még mindig nem kapcsolódtunk be a háborúba, de a szele már itt van, következményeit meg jobban érezzük, mint a hadviselő felek. Mindenből kifogytunk. Fatalpú cipőben kopognak a hölgyek, s mint újdonság, tetszik nekik. Meddig? Míg tyúkszem nem nő a talpukon.

Mi lesz még ebben az évben, csak a Jóisten tudja! Az elárasztott földeken, másfél millió katasztrális holdon még mindig ott van a közel másfél méteres víz. Ez már az idén nem terem, de jövőre is bajosan. Március 17-én este elkezd havazni, és a hó megmarad, mert elég erős hideg köszöntött be. Szenem fogytán, pedig semmi pénzért nem lehet kapni."

Közben a lelkiélet mindenek ellenére tovább folytatódott.

„Március 23-30. Misszió. Tartják Buzay József és Hir Antal lazarista atyák. Nagyszerűen sikerült! Több, mint 4000 gyónó, és 9400 áldozó!"

Az országban egymást váltják a kormányok, gróf Teleki Pál meghalt.

„Április 3. Megdermedve hallgatjuk a rádióból, hogy gróf Teleki Pál miniszterelnök meghalt. Mi történt? Később hozták nyilvánosságra, hogy öngyilkos lett, főbe lőtte magát. Miért? Elvitte magával a sírba. Csak találgatásokra vagyunk utalva. Rebesgették, hogy a németek olyan feltételt szegeztek mellének, melyet nem teljesíthetett az ország nagy károsodása nélkül. Inkább félre állt. Rettentő veszteség az országra nézve, különösen most, mikor Jugoszláviával kerülünk valószínűleg hadi állapotba saját akaratunkon kívül, mert nem régen barátsági szerződést kötöttünk velük. Ezt nem tudta Teleki elfogadni.

Áprilisban folynak a behívások. A légoltalmi eszközöket felülvizsgálják.

Jugoszlávia hadüzenet nélkül bombázza Szegedet, Pécsett, Villányt, Szentgotthárdot. Szegeden a vasúti állomást tették tönkre. …A hét bombázó gép közül a mi repülőink hatot lelőttek. A Villányt támadó gépet szintén lelőtték. Szentgotthárdnál egy személyvonatra vetettek bombát. Egy kisfiú meghalt, egy asszony megsebesült. Bombázták később Siklós vasútállomását és Körmendet, és egy gép neki indult Budapestnek, de mielőtt ide ért volna, visszaűzték."

„Április 6. Elrendelték a teljes elsötétítést. Nagyon furcsán érezzük magunkat a sötét szobákban. Majd csak megszokjuk. Hetedikéről nyolcadikára elrendelik a nyári időszámítás bevezetését. Egy órával előbbre igazítottuk az órákat. Kirendelik a légoltalmi őröket. A mi házcsoportunknál kevés a férfi, és bár nem vagyok rá kötelezve, önként elvállaltam minden este 10-12-ig. Máskor egész könnyen ment a virrasztás, és most, mikor muszáj, alig bírom. Főképpen később, mikor három órát kellett egyhuzamban őrködnöm."

Háborús állapotok szerte az országban. Féltő szívvel hazánkért ír hosszasabban a helyzetről plébánosunk. Néhány kiragadott részletet közlünk most.

„1941. június 25-én irtózatos robbanás rázta meg az egész plébániát. Azt hittük, hogy bennünket bombáznak. A nagytétényi lőszerraktár robbant fel; minden bizonnyal kém, vagy kommunista okozta. Másnap az almásfüzitői olajraktár lobbant lángra. Még a budapesti tűzőrség is kivonult. Ezt is feltétlen ellenséges kéz okozta. Jó lesz vigyázni! Ki is adták a rendeletet, minden repülőgépet jó lesz szemmel kísérni, nem ejt-e le ernyős katonát, vagy ami még rosszabb, gyújtó lapokat a termés felgyújtására. Minden másnap virrasztok 9-12-ig. Legalább van időm dolgaim elvégzésére. E sorokat is ily alkalommal írom, mélységes csendben. Az egész plébánia alszik, csak én vagyok ébren."

„Október 13. Erős fagy, és azóta mindig dér fedi a földeket. E napon Csákyligetet mentem felülvizsgálni, az autóm a temető közelében összeütközött egy megrakott szekérrel. A szélvédő üvegnek repültem, és hogy a fejem össze nem törtem azon múlott, hogy a balkezem beakadt az előttem lévő ülés vas karfájába és feltartott. Ínszakadást kaptam, de megmaradtam. Lefoglalva minden; maximálva minden; jegyre kapni mindent, de sokszor nincs. Pótanyagból minden. Cipőfelsőbőr disznóbőrből készül. Egy-két cipőből beázás után csavarni lehet a vizet. Nincs vas, mész, cement, benzin. A magánautók java része leállítva, autóbusz forgalom erősen korlátozva. Lassan megbénul minden. De van kenyér, ha kis adagban is, zsír is, és nincs szirénázás, nincs bombázás, nem kell óvóhelyeken bujkálni. Sokkal jobb a helyzetünk mégis, mint az egész Európáé. Honvédjeink dicsőségét zengi az egész világ, s mégsem kapjuk vissza az elfoglalt területeket. Legalábbis semmi jel sincs rá. Ezért áldozza fel sok ezer fiatal honvéd az életét. Mit hoz az új esztendő?" Csak Isten tudja!

Sz. Mariann

Forrás: https://mult-kor.hu/20130604_hatalmas_karokat_okozott_az_elmult_200_evben_a_duna?print=1

Forrás: https://mult-kor.hu/20131004_2_vilaghaborus_hetkoznapok_a_hatorszagban_es_a_fronton?print=1

Kép az internetről letöltve.

Karácsonyi és év végi ünnepi szentmisék és programok rendje

December 23-mal bezárólag vannak **roráté-szentmisék reggel 6 órai kezdettel**, a korábban meghirdetett rend szerint.

December 24, péntek:

7.30: Köznapi **szentmise** a főplébánián
8.00-12.00: **Szentségimádás** a főplébánián
16.00: **Pásztorjáték** a főplébánián
Pásztorjáték a Szent Margit templomban
22.00: Éjféli mise **az Ibolya utcai Szent József kápolnában**
23.00: Énekes éjszakai imát, **matutínumot** tartunk a főplébánián
éjfél: **Éjféli mise** a főplébánián
Éjféli mise a Szent Margit templomban

December 25, Karácsony napja, szombat:

7.00: Szentmise a főplébánián
9.00: Szentmise a főplébánián
Szentmise a Szent Margit templomban
10.30: Szentmise a főplébánián
17.00: Szentmise a Szent Margit templomban
Szentmise az Ibolya utcai Szent József kápolnában
19.00: Szentmise a főplébánián

December 26, Karácsony másnapja, vasárnap:
A Szent Család: Jézus, Mária és Szent József ünnepe

7.00: **Szentmise** a főplébánián
9.00: Szentmise a főplébánián
Szentmise a Szent Margit templomban
10.30: Szentmise a főplébánián
17.00: Szentmise a Szent Margit templomban
19.00: Szentmise a főplébánián

December 27. hétfő és 30. csütörtök között hétköznapi miserend lesz:

- hétfőn, kedden 7.30-kor szentmise a főplébánián, 18.00-kor a Szent Margit templomban,
- szerdán 7.30-kor a Szent Lőrinc kápolnában, 18.00-kor a főplébánián,
- csütörtökön 18.00-kor a főplébánián.

Az irodán 27-én 9-12-ig és 30-án 15-18 óráig tartunk **ügyeletet**.

December 31, Szent I. Szilveszter pápa napja, péntek:

7.30: **Szentmise** a főplébánián
8.00-16.30: **Szentségimádás** a főplébánián
16.30: **Év végi hálaadó szentmise** a főplébánián
18.00: Év végi hálaadó szentmise a Szent Margit templomban

2022. január 1, Szűz Mária, Isten anyja ünnepe, szombat:

9.00: **Szentmise** a főplébánián
Szentmise a Szent Margit templomban
10.30: Szentmise a főplébánián
17.00: Szentmise a Szent Margit templomban
Szentmise az Ibolya utcai Szent József kápolnában
19.00: Szentmise a főplébánián

* *

Istentől áldott boldog új évet kívánunk a továbbiakban, melyre miserendi változtatást nem tervezünk.

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: pestszentlorinc.plebania.hu
számlaszám: OTP Bank 11718000-20010063

Felelős kiadó:
Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Dr. Harmai Gábor plébános

Munkatársak:
Szerkesztő: Burucs Tímea
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelő: Koppányi Viola
Szilárdi Ferencné
Következő lapzárta: 2022. március 20.